

Література:

1. Музейно-просвітницький центр Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. URL: <https://vspu.edu.ua/index.php?p=museum>

ОСОБЛИВОСТІ ЕКОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ АГРАРНОГО СПРЯМУВАННЯ

Зубцова І. В.

*кандидат біологічних наук, доцент,
доцент кафедри екології та ботаніки
Сумський національний аграрний університет
м. Суми, Україна*

Все більшу увагу в умовах загострення екологічних проблем в усьому світі приділяють екологічній освіті та вихованню молоді. Розробляються концепції розвитку екологічної освіти та реформування систем освіти з урахуванням екологічної компоненти. У найважливіших міжнародних документах останнього десятиріччя велика увага приділяється екологічній освіті, культурі й свідомості, інформованості людей про екологічну ситуацію у світі, їхній обізнаності з можливими шляхами вирішення різних екологічних проблем, з концептуальними підходами до збереження біосфери і цивілізації. Шлях до високої екологічної культури лежить через ефективну екологічну освіту. На сьогодні екологічна освіта є пріоритетним напрямом у гармонізації відношень суспільства і природи, але стан екологічної освіти в Україні та за кордоном викликає занепокоєння [2].

Підготовка студентів із високим рівнем екологічних знань, екологічної свідомості та культури на основі нових критеріїв оцінки взаємовідносин людського суспільства й природи, повинна стати одним із головних важелів у вирішенні надзвичайно гострих екологічних і соціально – економічних проблем сучасної України. Необхідність на сучасному етапі інноваційної спрямованості педагогічної діяльності зумовлена, передусім, входженням України у Європейський простір, конкурентноздатністю закладів вищої освіти в умовах ринкової економіки та здатністю їх випускників жити й творити в інформаційному просторі. Без змін та постійного пошуку нового немає прогресу. Результатом творчого пошуку викладача нестандартних рішень різноманітних методичних проблем є інноваційні технології навчання [1].

Не зважаючи на те, що проблемою займалися і займаються багато вчених, питання педагогічних інновацій під час викладання природничих дисциплін викладачами ЗВО є недостатньо висвітленим.

Виникає суперечність між нагальною потребою суспільства у вихованні студентів ЗВО з новим екоцентричним типом екологічної свідомості і недостатньою теоретико – методичною розробкою цієї проблеми в педагогічній теорії та практиці [4].

Екологічна освіта розглядається як сукупність таких компонентів: екологічні знання, екологічне мислення, екологічний світогляд, екологічна етика, екологічна культура. Кожному компоненту відповідає певний ступінь екологічної освіти: від елементарних знань до глибокого усвідомлення. Розвиток вищої екологічної освіти повинен базуватися на комплексному збалансованому поєднанні природничого, технологічного, економічного, юридичного і соціокультурного підходів [3].

Першочерговим завданням розвитку вищої екологічної освіти є розроблення програм навчальних курсів з екології згідно з вимогами часу, міжнародними принципами, можливостями ЗВО, потребами регіонів та відповідними стандартами [5].

Ми пропонуємо на лекційних, практичних та лабораторних заняттях природничого циклу запроваджувати педагогічні інновації, зокрема: комп'ютерні навчальні програми, електронні видання навчального призначення, аудіо- та відео-навчальних матеріалів, комп'ютерні мережі, мережі Internet, мотиваційно-стимулюючі методи (бесіди, дискусії, вивчення першоджерел); оцінно-регулюючі методи, які сприяють: формуванню основ екологічного мислення та екологічної культури; оволодінню знаннями, вміннями та навичками раціонального природокористування; вихованню почуття відповідальності за природу як національне багатство; готовності до активної екологічної та природоохоронної діяльності.

Використання інтерактивних методів у процесі навчання професійних і спеціальних дисциплін із включенням екологічних знань дозволяє вирішити задачу формування екологічного навчального середовища. Це дозволяє вирішити багато дидактичних та виховних задач: засвоєння екологічних знань, самостійний пошук проблеми та шляхів її вирішення, пробудження зацікавленості студентів до екологічних знань, формування екологічної освіченості, активної життєвої позиції, екологічної культури, вихід студентів на рівень свідомого відношення та особистої відповідальності за навколишнє середовище.

Переконані, заміна традиційної системи підготовки майбутніх спеціалістів аграрного сектору на інноваційну є нагальною потребою часу, що оновлює та модернізує її сутність та структуру, готує учасників навчального процесу до розв'язання проблем завтрашнього

дня, ставить за основну мету індивідуальний підхід до кожного студента, враховує його здібності та уподобання.

Література:

1. Андрущенко В. П. Екологічна політика і освіта: проблеми становлення. Роздуми про освіту : статті, нариси, інтерв'ю. Київ, 2004. С. 253–258.

2. Атаманчук Н. М. Запровадження інноваційних освітніх технологій у вищій школі. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. Суми : Вид-во СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2016. № 5 (59). С.50–57.

3. Курняк Л. М. Екологічне виховання студентів ВНЗ. *Збірник наукових праць Хмельницького інституту соціальних технологій Університету «Україна»*. 2012. № 5. С. 109–114.

4. Радіонова Г. О., Кретова А. В. Напрямки виховання екологічної культури в молоді шляхом підвищення рівня екологічної освіти. URL: http://www.rusnauka.com/1_NIO_2008/Ecologia/25453.doc.htm

5. Шумілова А. В. Формування екологічної свідомості еколого-освітніми заходами. *Вісник ХНУ імені В.Н. Каразіна. Серія «Екологія»*. 2015. № 13. URL: http://journals.urau.ua/visnukkhnu_ecology/article/viewFile/58410/54308

ФОРМУВАННЯ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ НА УРОКАХ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ

Кан Д. С.

*доктор політичних наук, професор,
професор кафедри східної культури і літератури
Київський столичний університет імені Бориса Грінченка
м. Київ, Україна*

Соціально-економічні умови у сучасному світі пред'являє нові вимоги до професійної підготовки викладача іноземної мови, в якій, з огляду на зміст, пріоритет надається навчанню міжкультурному спілкуванню. Таким чином стратегічна ціль навчання іноземним мовам полягає у формуванні вторинної мовної особи.

Міжкультурна комунікація відіграє значну роль при спілкуванні з людьми з іншої країни, особливу увагу слід приділяти їй при спілкуванні з тими, хто належить до кардинально іншої культури.